13

DE GLORIOSO CHRISTI ASCENSVM

DOMINICI PONSEVII
CARMEN.

BIBLIOTECA NAZ. ROMA VITTORIO EMANUELE

Cum licentia Superiorum.

FLORENTIAE,
Apud Bartholomæum Sermartellium.
MDLXXXVIII.

IOANNES FONTANIVS ANGLARIENSIS.

AD DOMINICVM PONSEVIVM De eius Carmine.

O LEPIDO colere, & culto cui carmine Muſae
Sorte datur, querulam, & ſollicitare Lyram,
Carmina miſſa mihi ſtudio florente peracta
Perlegi, altiſonos eſſeq; duco modos.
Ne te Dea iuueni paulatim ſtamina dico,
Aſpirentq; tibi Numina magna precor
Ardua Parnaſſi liceat tibi culmina montis
Scandere, & aonij lambere fontis aquas.

Eiuſdem de Aſcenſu Chriſti.

NVBE Deus ſeptus vaſti it ſacra culmina Olympi
Quæ colit, ille petit, quæ prius, ille tenet.

Axiophyli Chriſtoiti de eodem.

AETERNA Omnipotens penetrans mortalia linquis,
Aſtrigeram & tendis tu ſuper aſtra domum,
Quem viuum reddis moriens, quam deindè reſurgens
Erigis, vt populum nunc via ſacra beet.

AD ILLVSTRISS. ET REVERENDISS. ALEXANDRVM MEDICEM S.R.E. CARDINALEM, ET Archiepiſcopum Florentinum.

INCLYTE purpuree ò Præſul, quem lympidus Arnus,
Et Tyberis ſummo pulcher honore colit:
Te mea Muſa rogat, placeat tibi ſumere fœtum.
Primum, nam ſacrum carmina ſacra decent,
Poſthac tentabitq; tuas attingere laudes:
Se à te cùm primum ſenſerit illa legi.

DE GLORIOSO CHRISTI ASCENSV.

DOMINICI PONSEVII CARMEN.

SIDEREVM aſcenſum nati Omnipotentis alumni,
Quo ſincera fides Crucifixi ſacra propago
Exultat felix: gaudentq; tonantia regna,
Aligeri, diuiq; chori; canere ignis adurit
Pierius mentem. ſancto aſpirate labori
Oro, Deæ, vatum, eximij, vos, quæ eſtis honores:
Fas mihi cælitibus dignum nunc promere veſtra
Carmen ope, expirent mea iam præcordia Phœbum,
Et reſonet mea parua chelys, quæ attingere laudes
Extincta magni valeam de morte triumphi.
Poſtquam dura pij patuerunt ſaxa ſepulchri,
Corpus vbi exanimum celſi Rectoris Olympi
Luce fuit terna, & gelidam dimouerat vmbram,
Lux radians lucis, ſuperas remeauit ad oras
Noſter Chriſtus amor, mundi melioris origo,
Noluit Extemplo ſtellantes tendere ad arces,
Olli, ſed placuit poſt triſtia ſabbata in Orbe
Stare dies aliquos, comites vt cernere poſſent
Diuinos reditus, expectatumq; triumphum,
Diceret hæc mea magna fides: timor omnis abeſto:
O' ſocij

O ſocij reuocate animum, Dominumq́; Magiſtrum
Spectetis, fugiant mentes nunc eſſe labantes:
Aſpicite ò timidi, & Synagoga immerſa tenebris
Ora, manuſq; ambas: ſpecta ò dilecta propago
Percuſſum corpus, populataq; viſcera ferro,
Et ſanctos vigilare viros præcepta doceret:
Pacem optare manu, pacem prædicere ſemper,
Non ſemel apparuit, firmo cùm corde priúſquam
Crederet eſſe ſuum Chriſtum duodena reuerſum
Turba: opus vt reditum claris oſtendere ſignis
Eſſet, diuino Regi caligine cæca
Diſcipulis merſis, mundo tenebriſq; ſepulto:
Iamq́; Galilæos ſuperauerat anxia montes,
Dum ſeruat documenta ſui ſacra turba Magiſtri;
Obuius ecce Deus ſtellata in veſte coruſcans
Auro intertexta, & gemmis: manibuſq́; Deorum
Arte laborata egregiè, (mirabile dictu)
Fit Diuis reditus ſancti expectantibus horas,
Omnia diuino fulget, quo lumine complet,
Qualis ſol radiis rutilum fulgentibus Orbem
Oceano exoriens reddit fugientibus aſtris:
Tũc Dominum ſocij ſtupuere: per agmina murmur
Serpit, & incipiunt inter ſe talia fari,
Suſpicor eſſe Deum, ignoro dicebat, & alter,
Ille ait hunc teneo noſtrum certè eſſe Magiſtrum.
Hic dicit, cognoſco manus, cognoſco ſacratum
Ipſe caput, moſtrant ſua verba ſonantia verum:
Longiſq́; veluti cùm quiſque aduenit ab oris:

Sit

[illegible]
Ignorant ſocij illum, miranturq́ ſodales:
Aſt vbi cuncta ſuis memorat, quæ geſſerat antè,
Conatur certo noſci & breue tempore ſigno:
Dignoſcunt, omneſq́ ſuis dant obſcula labris,
Amplexuq́ dato conuertunt crimen in annos,
Immiſcentq́ manus manibus, iuuat vſq; morari,
Et conferre gradum, multum gaudentq́ videntes,
Sic etiam noſcunt ſua poſt miracula Chriſtum
Eſſe Deum, triſti de quo cùm corde volutant
Multaq́ dura ſuo, fractum templumq́ nouandum,
Victorem intereà mortis nouere fideles:
Præcipuè & fractus fecit dignoſcere panis,
Tunc tollunt læti iunctas ad ſydera palmas-
Robore ſubfulti fidei ſua pectora Diuæ:
Reddimus ò rerum dicunt veneranda poteſtas,
Tot tibi nos grates, quot fulgent lumina Cœlo,
Et ſupplex Regem ſanctus chorus omnis adorat,
Ac promunt tales læto de pectore voces,
Alme Magiſter amor, vita qui morte triumphas,
Noſtra ſalus Diuæ ſpes tu certiſſima vitæ:
Per varias trahebatur mens iam neſcia partes,
Dura quidem ſolido fabricata adamante fatemur
Pectora, duricie quam non marpeſia cautes
Aut hiemale gelu, marmor vel vincere poſſent,
Obruit has adeò puluis denſiſſima mentes,
Chriſte potens fugerent tua nos monumenta Ieſus,
Montibus aereis pede per loca trita ferarum,

Et circà

Et circa vndiſoni fremitus per littora ponti
Nos dubij lachrimis deplorabamus ob ortis
Nulla erat & nobis præbendi cura quietem;
Sed Domini, terras trifido qui fulmine terret:
Nunc Maria verum caſta de Virgine natum
Maieſtate triplex colimus te numen in vna,
Tu cœli fabricator ades, tu conditor Orbis,
Tu Maris vndiſonas fluctu ſurgente procellas
Mergere læta vetas ima confinia terræ;
Tu Phœbum radiis, Lucinam cornibus imples,
Annum labentem, quæ ducunt lumina Cœlo:
Sidera tu numeras, quorum tu nomina ſolus
Signa poteſtates noſti, varioſq; meatus:
Omnipotens ſolus potuiſti infundere formas
Corporibus primis, Titan latonia proles
In quibus exercet ſua iura, àc aurea Phœbe,
Per te plantarum omne genus, per te omne ferarum
Exoritur, noua forma viri pulcherrima rerum
Vultum, & terga tibi ſimilis, mentemq; creatur,
Erectus placuit, tollatur ad æthera vultus,
Huic iuueni medio in ſpacio iam noctis opacæ
Magnũ opus) Omnipotens coſtas, & viſcera nudas,
Eripiens vnam magnum, & mirabile donum
Efficis, extemplo laterum compagibus auctis
Proceſsit facie, & niueo cùm pectore Virgo:
Viuite felices ambo per florea rura
Fortunatorum nemorum viridantia prata
Dicis, frugifera hæc per ſe dabit omnia Tellus:

Alter-

Mora rubeta ferent, montanaq; fraga rubebunt,
Flumina decurrent gelidis argentea lymphis,
Ibunt, & lactis niuei, ibunt nectaris amnes,
Stillabunt viridi dulciſsima ab arbore mella,
Cùm placidis Zephyris uer æternumq; manebit:
At moneo vos, hoc animis aduertite veſtris,
In nemoris medio eſt ramis felicibus arbor,
Audebit quà ſi quiſquam decerpere fœtus,
Pœnas morte luet merita, (mirabile dictu)
Fortunati ambo diuini gloria ruris,
Si vos tangetq; æternum viuetis in æuum:
Labitur exiguum (miſeri) irreparabile tempus:
Ecce inimicus atrox expanſis orbibus anguis
Septem ingens gyros verſans frondente pependit
Arbore, & inuidia ſceleriq; doliuè relinquit
Nil intentatum, vetiti dulcedine pomi
Decipiat donec per florea rura parentes:
Guſtarunt, poſtquam linquenda ex arbore fructus:
Amittunt liquidos fontes, cœleſtia dona,
Diffugiunt ſyluas in concaua ſaxa, cauernas:
Et miſeros tædet Cœli conuexa tueri,
Dant victum in lucis Bacchæ: lapidoſaq; cora:
Ambobus vulſis paſcunt radicibus herbæ:
Arguis omnipotens verbis tu talibus Euan,
Fœmina cauſa mali tanti; ò ſeuiſsima coniux,
Quid tibi pro ſcelere, & quid prò tam turpibus auſis
Pœnæ erit? in campis ſurget paliurus acutis
Spinis cum tribulis, & fallax herba veneni,

Non

Non inarata feret tellus mox tritici aceruos,
Nunc glacialis hyems veniet, calida ignibus æſtas,
Nec erit hic vobis tantorum meta laborum:
Omne nefas terris virtute cadente vigebit,
Nunc pulchræ vaſto inſultabunt æquore pinus,
Effodientur opes mundi, quæ cauſa ruinæ:
Hinc homines raptu viuent, horrentia terris
Bella gerentur, erit non hoſpes ab hoſpite tutus:
Fraternæ mundum fœdabunt ſanguine mortes:
Vltrà etiam tendent, nec mens agitata quieſcet,
Tentabunt altum pygmæi irrumpere Cœlum,
Credentes ſummi ſceptrum violare tonantis:
Beluarum formas commutabuntur in omnes,
Errabunt ſyluis, errabunt montibus altis,
Nec noſcent, hos tanta animos dementia ludet;
Factorem rerum, volucreſq; boueſq; dracones,
Semi hominemq; canem, ligna, & lapideſq; colendo,
Intereà ò Rector, Cœliq; timenda poteſtas
Tu ſcelera hæc tollis grauiter commotus ab alto
Aethere te mittis, tellurem, & fundis in vndas,
Diluuium ſternit ſata læta, bouumq; labores,
Dat genus oē neci peculū, & caua flumina creſcunt:
At pietate graui, ac meritis ſaluatur in Arca,
Ille ſenex; genus vnde nouæ reuocatur in Orbem,
Humanæ proliſq; ſimul genius omne animantum:
Sed cur, quæ celebrat tellus, teſtatur, & æther
Nos tibi (Chriſte potens) memoramus? Tu oīa noſti,
Humanam in gentem eximiū vt meditemur amorē

Cæleſtis Regis poſcas animumq; Senatus:
Non tua dicemus Mundi conſulta Redemptor,
Virgineum partum, & mortis ſæuáq; dolores:
Hæc almæ quondam cantarunt geſta ſybillæ:
Diuini vates: tua qui comercia Cæli
Nouerunt dulci modulantes pectine laudes,
Attamen (alme Pater) non linquemus euntem
Dicere, quē ſequimur, Dominū noſtrūq; Magiſtrū:
Extinctā morte ad ſuperos ſpectaſſe reuerſum,
Et nouiſſe virum populis, terriſq; ſuperbum,
Semine ab æthereo, famā qui terminat aſtris.
His demum dictis intenti ſacra tenebant
Ora ſenes, oculis obſeruant lumina Chriſti
Luce metalla ſuo, & ſplendore hebetantia gemmas,
Spectantur veluti radiis vagantibus ignes
Noctiuagi nitido diſcuſſis nubibus axe,
Alloquitur Dominus Cæli, cui ſydera parent,
Gens electa mihi, ò tantum dilecte Senatus,
Qui vobis comites, ò terq; quaterq; beati,
Præmia pro veſtris, pro magnis laudibus iſtis,
Quæ ſoluam ſcio, quæ vobis dona paraui:
Eſt locus in medio Regni ſtellantis Olympi
Spiritibus diuis, requies ea certa laborum,
Tempora ſunt ibi æthereis cingenda coronis
Veſtra, Dei magni Cœlo, terraq; potentis
Aſpectus rutilus claro in ſplendore manebit,
Vos, pedibuſq; mea ſtellas calcabitis aula,
Felicem mecum æternam vitamq; beatam

Ducetis.

Ducetis, modicum terris ſpectare licebit
Me vobis: properat remeandi tempus ad aſtra,
Sunt mea ſeruanda, ô ſocij, ſacra iuſſa fideles,
Quæ vobis monimenta dedi, obſeruate: rogoq́;
Perpetua hæc maneant fraterni vincula amoris,
Stet pacis, moneoq́; veſtræ inuiolabile pignus,
Sit vobis alta ſemper ſub mente repoſtum
Debita, quod propriæ contempto laudis honore,
Laus, & honor Domino, reddatur gloria veſtro,
Non auri fulgor, non vos ſolatia Mundi
Delectent, tantum Regi ſeruire tonanti
Hæ ſunt diuitiæ: finem bona habentia nullum,
Eſte viri, fortiq́; animo parere parati
Legibus æternis, pro me tolerate labores:
Dulce iugum Chriſti, leuia hæc ſunt pondera noſtra
Paſcite oues, iubeoq́; gregem defendere ſanctum:
Augeſcat, gignatq́; bonos læto vbere fœtus,
Vos Erebi reſerate fores, vos pandite Olympum,
Nomine, voſq́; meo munitos dæmonas aſtu
Pelletis, morboſq́; graues, contagia dira
Arcetis, remeare animas in corpora vobis
Efficere ætherei Regis virtute licebit,
Ac ingens toto fulgebit in Orbe poteſtas
Veſtra: eritis poſt me quolibet ſermone potentes,
Imbuet ora calor deſcendens ſanctus ab aula
Siderea: ſacro ingenijq́; exibit ab ore
Vena, ſolent vaſto dilabi vt gurgite lympha:
Doctrinæ populoſa ſeges florebit amore.

Ignis diuini, ignis, qui pia pectora nutrit;
Intrepidi mundi partes ergò ite per omnes,
Verum iter ad Cœlum, genteſq; docete: ſonoræ
Vos eſtote tubæ Regis dominantis Olympo,
Vos celebrate diú: mea vos perfundite verba,
Clarum eſtis mundi lumen, ſalis eſſe ſaporem
Diſcite vos terræ: vultu taxate ſeuero
Crimina: mando ſacro populos in fonte lauari,
Et Mundum vacuate malis, diſpergite ſanctis,
Iuſq; meum monitis omni gentiq; verendum
Non pelagi fluctus terræ tot adire pericla
Vos turbet, non vos ictus cùm morte cruenta,
Non animas poſſunt; ſed corpora tradere morti,
Pro vobis certator ero, timor omnis abeſto;
Non clypei, galeæ, non enſes, telaue deſunt
Diuinæ fideiq; quibus pugnatur in armis
Poſt longum bellum, poſt triſtia funera palmam
Victores læti ſuperas portabitis arces.
Hæc vbi dicta pio diuæ dedit ore cateruæ
Omnipotens, rerumq; hominũ ſator, atq; Deorum:
Pinguia, oliuarum ſancto quæ proxima monti,
Bethaniæ mox arua petit, cui gratia nomen
Dat Domini, hæc quondam fratrem mœſteq; ſororis
Surgentem vidit rediuiua in lumina vitæ
Biſſeni Proceres ſemper quorum aurea canam
Cæſariem, & ſanctam vincũt diademata frontem:
Nec non more ſuo Chriſto præeunte ſecuntur,
Auditurq; melos ſuperas reſonare per auras,

Aligeri in gyros acti, ducuntq; choreas,
Et rident colles, pingunt violaria càmpos:
Vndiq; fronde nemus, lætantur murmure rauco
Flumina, diſſultant piſces in gurgite vaſto:
Syluicolæ gentes, gaudent animalia, quæq;
Sylua comis plaudit, reſonant virgulta ſuſurro
Dulce auium: Regi cœleſti dicere laudes
Omnia tumq; ſtudent, magnos & reddere honores,
Electo intereà Omnipotens, colliq; propinquat,
Aſsiſtit, largæq; manu benedicere ſacra
Cuncta creata placet, Mũdum, dum conſpicit, illi,
His actis, rutilo fulgentia lumina Cœlo
Tollit, & æthereas ſedes mirante Senatu,
Qui tantum meruit felix ſpectare triumphum:
Tendit apoſtolico, angelica comitante caterua,
Aſtra caput cingunt, & corpus clauditur auro,
Tranantes radiant gemmis diuæ aera plantæ:
Infert ſe ſeptus nebula, quæ lilia longè,
Et candore niues ſuperabat lumine lunam:
Aſcendit victor mortis ſtellantia clauſtra.
O' genus humanum, ò quæ feliciſsima proles
Hoſtis tartarei ſpolium ſuper æthera ſcandis:
Te Deus Omnipotens, qui debellare ſuperbum
Luciferum venit, quem dira morte ſubactum
Et ferro vinctum ardentes detruſit in ignes,
In Cœlum ducit, qui nunc terrena relinquens
Tecta volans penetrat ſublimia culmina Olympi;
Qualis præpetibus pennis ſolet armiger axem

Ille Iouis petere, & prædam meditetur adunco
Roſtro, illam pedibus retinens vel portet acutis,
Aſcenſus felix, ô ſpes tutiſſima noſtri;
Eliæ aereus, non quondam aſcenſus, & Enoch
Es, ſolus mortem ſuperas tu, diſtulit ille,
Non curru aſcendit Dominus ſubuectus in altum,
Sed virtute ſua, quæ implet terramq́; polumq́;.
Tum rerum Genitor ſolio ſic mandat ab alto:
Pandentur Cœli portæ; ad ſublime tribunal
Accedant omnes, magnus qui anfractibus orbes
Ingentes voluunt, qui verſicoloribus alis
Aethera tranantes liquidum inter ſydera regnant,
Tollitur intereà clamor, mugitibus æther
Inſonat, ingenti ſonitu reboauit Olympus:
Qualis prorumpens, dum nube extinguitur ignis
In gelida, & denſa, tonitrus ſtrepitu impleat orbem,
Occurrunt animæ maiori à corpore Regi,
Cætera agit, circum æterno quod corpora motu,
Terminat hoc luci diuinoq́; vndiq́; amori,
Hic ſedes auguſta Dei, hic requieſq́; piorum
Stat Pater in medio, ac aſtat ſapientia deſtra,
Leua amor, & ſolio inſunt hæc tria numina in vno,
Sub plantis natura manet, tempuſq́; locuſq́;
Eſt, anceps Fortuna, & tam variabilis ordo:
Subſequitur moles, alios quæ continet orbes,
Ex quibus ad Domini tendunt ſacra limina templi
Cælicolæ, & iuſſis gaudent parere Tonantis:
Signa, ſtupentq́; nouos hos ſcintillantia motus:

Quæ

Quæ in Boream vergit, vdumq; feritur in Auſtru,
Qui prima radiant ignes miro ordine mole;
Mirantur tacito labentia ſydera Mundo:
Et primum ſenior referens ſpolia inclyta moſtri
Aegocerontei annoſo Saturnus amictu,
Fulget achemenio, qui lætus Iuppiter arcu:
Armàtus galea Mauors, gladioq; micanti,
Fons lucis ſol auricomus, qui opera omnia luſtrat,
Hinc Venus auratis ſua terga armata ſagittis,
Aliger ille Deum radioſi, Argiq; necator,
Poſt rapidis vehitur bigis, quæ Virgo triformis,
Vnanimes adeunt omnes, ſtant agmine longo,
Aurea tecta Dei, atq; alacres præcepta capeſſunt,
Tum Rector ſuperum, partes ſe vertit in omnes,
Fulgentes acies cernit, pulchraſq; Phalanges,
Quæ tantum ſignant oculis per ſydera Regem,
O' ſuperi, quæ certa manet ſententia menti,
Accipite, ille inquit, volui ad ſublime Tribunal
Veniſſe ò Proceres, nam vos occurrere mecum
Debetis, ſcitote meo cæleſtia nato
Regna aſcendenti, ſaluauit ſanguine gentem
Humanam ipſe ſuo; primam Patriamq; reuiſit
Morte ferens victa longo certamine palmam,
Ergò agitote animis omnes opibuſq; parati
Dilectæ ſobolis tantum celebrate triumphum:
Et mecum properate viri de more iubenti,
Talibus omnipotens nutu concuſſit Olympum,
De ſolio radianti, auroq; imitante pyropo
Flammas

Flammas inſigni aſſurgit Rex Maximus Orbis,
Innumera circum egreditur ſtipante caterua:
Ordine compoſito tolluntur ſigna, tubæq;
Clancorem emittunt, acies ardentibus alis
Se accingunt, paſſim ſeſe explicuere choortes
Hac, illac, quadrato fortis in agmine quiſq;
Stat, legionibus ire iubet, ſua caſtra moueri
Frontibus æquatis Cœli moderator, & Orbis;
Hinc, indé arma micant, ſplendetq; exercitus omnis,
Et clamydes radiant auro, viridiq; ſmaragdo,
Inceptumq; ſecuntur iter, iam cernere ouantem
Ad limen Cœli exoptant hominemq; Deumq;
Intereà incipiunt lumen ſpectare refulgens
Cùm nitidis radiis Regni in regione ſerena,
At pater Omnipotens tranantem ſydera natum
Conſpicit, his placidis verbis, fitq; obuius illi,
Nate mihi dilecte veni, mea tu vnica proles:
Quàm te hilari amplexu accipio, quàm pectore toto.
Hæc ille: atq; ori obſcula dat dulciſsima ſancto,
Coniungit deſtram deſtræ, gaudetq; videre
Diuinam ſobolem humana cum veſte meantem
Ingreditur ſummus Cœli aurea tecta Redemptor
Deſtrorſum incedens: canus pater inter vtrumq;
Flāmantemq; focum, & redeuntē ad ſidera Chriſtū,
Et pariter Cœli æterna in penetralia tendunt,
Agmina cuncta gradu placidoq; ſecuntur honorem,
Lætitia exultant, omnes longo ordine pompam
Cælicolæ ducunt, Regis meditantur amorem,

Effigiem

Effigiem agnoſcunt longo iam tempore viſam:
Numina cumprimum ſedes tenuere ſuperbas
Vnà omnes ad Regem verſi immota beati
Ora tenent, natum complexibus implicat arctis,
Antè cubile ſacrum cœleſtibus excitat aras
Tres: quas chryſoliti ornant, & poſitæ ordine gēmæ:
Accenſumq́ animum diuinis naribus efflat,
Ille oculos coniectos; vt miràtur, & in ſe
Gaudia felicis vitæ: ſecliq́ perennis
Fulgenti trabea indutus ſe vertit ad almum,
Excipiens ſolio natum, & domus alta ſileſcit:
Imperij dicit ſceptrum tibi trado tonantis,
Nate meo Regno ſedeas dextraq́ parentis
Nate tui cauſa, orbis per quam permanet ordo:
Cauſa es, quam tempus nouit per ſecula nullum,
Munera magna tibi Genitor, quæ viribus iſtis
Conueniunt, trado, ſunt immortalia namq́
Principio ſine, quæ fulgent, virtute regenda:
His dictis ſonuere tubæ, caua timpana bombum
Tunc repetunt, ſolio natus ſic ſatur ab alto:
Sempiterne Pater Rex maieſtate verende,
Poſtquā sūmus amor, quo Regna volumine torques
Hæc celeri, Imperij mihi iam dat ſumere habenas:
In promptu regere eſt tecum vnà cum igne micanti
Sydereum Regnum, patrias deprahendere curas,
Aſtra ſuper communis ápex, ſociale cacumen
Eſt nobis, eſt æquus honor, ſtat gloria conſors,
Hanc agito molem, rapido quod cætera motu

Exercere ſimul poſſint ſua corpora iura
In terris, vnam rebuſq́ elementa miniſtrent
Materiam, qua genitalia cuncta creentur
Principio alme Pater voluiſti, & condere Mūdum,
Et ſtabilis tellus: gignet circumfluus humor.
Fœlices fœtus: humana redempta propago
Se valeat nutrire quibus: perſiſtere notis
Illa piis poſſitq́ ſuam ſpectare fruentem.
Hanc Cœlo carnem, quæ nunc ſuper omnia fulget:
Agmina ſacra: quibus ſeptum eſt, altumq́ tribunal,
Diuinis animetur aquis, ſedeſq́ beatas
Alma colat, Regis cœleſtia munera ſumat,
Quæ pueri quondam nimium ſe credere formæ
Auſi amiſerunt, Infernum iuere ruentes:
His tandem dictis indutus Chriſtus amictu
Flammanti, ſeries ſtàt quo longiſſima rerum,
Picta peregregiè, radiant, quo nomina Diuum,
Et caput aſtrifera vinctus radiante corona.
Omnipotens ſidit ſtellanti immobilis arce:
Voce ingente Deis, mandatq́ ſuprema poteſtas
Ire ſuas ſedes, quamprimum aſcendere currus,
Illi omnes nitidus Regis perniciter àlis
Iuſſa obèunt, voluntq́ rotis celerantibus auras.

F I N I S.

EIVSDEM

EIVSDEM EPOPIA IN FESTVM CORPORIS CHRISTI.

SALVE feſta dies ſuperos, Orbeſq́ꝫ perimos
Quæ veneranda ſimul, quæ celebranda venis,
Roſida puniceo noctem tu pellis amictu
Lux iterum Mundo fundis, & alma decus,
Flore ſolum vario pulchre depingitur omne,
Ac pius æthereo munere gaudet homo:
Fit populo Chriſti ſoboles, felicior omni,
Aligeros intèr connumeranda choros,
Fortunata tibi redeunt Saturnia Regna
Gens tibi de Cœlo dulcia mella cadunt,
Quid maius ſacram cuperes, quàm accũbere ad illã
Menſam? vera Dĳ ſunt vbi membra dapes:
Non Ganimedes, priſci, quem cernère Poetæ:
Sancta miniſtrat ibi vina bibenda bonis,
Eſt ibi diuinus Genitor, qui nectare ſancto,
Conuiuis implet pocula ſacra ſuis,
Et ſtant virginei circum cætuſq́ꝫ piorum
Angelica excelſa, turbaq́ꝫ ab arce venit,
Sidereæ agmen agunt, & verſicoloribus alis
Fulgeſcunt, volucres, carmina mira canunt,
At quàm ſurdæ hominũ aures, quã sũt lumina cæca?
Luminis haud tanti, conſpiciuntq́ꝫ iubar,
Humanos, quæcunque fide nos credere oportet
Syncera ſenſus (vt patet) illa latent,

Hunc igitur celebrate diem; celebrate canendo
Et pueri, iuuenes, virq́; puellæ, ſenex;
Dicatis pia verba Deo, menſamq́; paranti,
Viſcera guſtetis ſanguine miſta ſuo,
Et properent omnes læta ad conuiuia Regis,
Et libent epulas, quæ bona cuncta manent,
Corde, fide firma, pura cùm veſte venite;
Thura focis fument, ſuauis & adſit odor,
Annuat, & vobis numen quodcunq; petetis,
Syderei præſtet viſere regna poli.

F I N I S.

BIBLIOTECA NAZ. ROMA VITTORIO EMANUELE

Aemilio Vezotio Aretino
Suo B.mo dno dedit
Auctor Tyjis
CIƆIƆLXXXIIX